

Imperfecties

We are stardust

Corona vervreemdt en verveelt ons en daarom kreeg ik van een bedrijf uit de *creative industry* de vraag om, als alternatief voor hun gebruikelijke 'vrijmibo' (een legendarische borrel, die, heel vroeger, al ruim voor de woensdagmiddag-lunch een aanvang nam, zodat men indachtig het calvinistische adagium 'een goede voorbereiding is het halve werk' goed doordrenkt het weekend in kon), 'een verbindend digitaal inspiratiemoment' vorm te geven, waarin ik op eigen wijze mijn 'visie op de toekomst' mocht geven. 'Zolang je maar jezelf bent, vinden wij alles goed.'

Nog nooit heeft iemand, u ook niet, me naar mijn toekomstvisie gevraagd, laat staan de fout gemaakt me uit te nodigen om 'helemaal mezelf te zijn', dus u zult het me niet euvel duiden dat ik uit enthousiasme de offerte al voorzag van een korte inhoudelijke schets waarin ik voorstelde de mensheid te vergelijken met een hoogmoedige, narcistische, autoparasitaire vleesetende schimmel, die, als hij zichzelf niet binnen de volgende paar generaties op gruwelijke wijze om zeep heeft geholpen, uiteindelijk door een implosie van een uit zijn krachten gegroeide gaswolk uit zijn lijden zal worden verlost. In de doodse leegte die daarop volgen zal, zal niets te vinden zijn wat ooit nog aan het bestaan van pakweg Jezus Christus, Menno de Bree of [en hier had ik de naam van de opdrachtgever ingevuld] herinnert, zoals Genesis eigenlijk ook al beschrijft: 'want gij zijt stof en tot stof zult gij wederkeren' – een verwijzing die ik niet

alleen had opgenomen om creatief-rebels over te komen, maar vooral ook omdat de organisatie volgens haar website 'duurzaamheid' hoog in het vaandel heeft staan en ik daarom tijdens de lezing de circulaire aspecten van de totale vernietiging der mensheid wilde benadrukken: onze atomen kunnen immers weer worden gebruikt bij de vorming van een nieuwe aarde, waarna ze dan na miljarden jaren, nu als moleculair onderdeel van slijmerige hagedissen, weer aan land zullen kruipen en de hele kermis van voren af aan kan beginnen.

Ook tot mijn verrassing kreeg ik de offerte per ommegaande voor akkoord getekend retour ('weer eens wat anders'), maar wel voorzien van de vraag of ik ook nog kon uitleggen wat dit dan betekende voor de zin van het leven, iets waar ik, zonder verdere bijbetaling, niet aan wilde beginnen. Maar omdat u nu ook zonder begeleiding moederziel alleen 'het weekend in moet' met de kans daardoor in een nihilistische depressie te verzanden, zal ik u vertellen wat ik die creatievelingen onthield, namelijk dat u zich niet al te veel zorgen moet maken, omdat mijn toekomstvisie volstrekt irrelevant is voor al die levensvragen waarmee u worstelt. Natuurlijk, vanaf de maan gezien stelt ons bestaan niet zoveel voor, maar dat hoeft toch niet te betekenen dat uw problemen opeens betekenisloos zijn geworden? Een opmerking als 'overall is wat' is waar, maar relativeert toch niet, en zoiets geldt ook voor het kosmisch perspectief. Hou vol!

Menno de Bree

→ Menno de Bree is filosoof, woont in Groningen en schrijft over de hobbels van het dagelijks leven.
menno.de.bree@fd.nl

ILLUSTRATIE: SEB JARNOT VIA UNIT

Nog nooit heeft iemand, u ook niet, me naar mijn toekomstvisie gevraagd